

Draga braćo i sestre, dobar dan i dobro došli!

Za mnoge od vas biti danas u Rimu ostvarenje je velike želje. Za onoga tko živi hodočašće i stigne na cilj važno je prisjetiti se trenutka odluke. Nešto se, na početku, pokrenulo u vama, možda zahvaljujući riječi ili pozivu nekoga drugoga. Tako vas je sam Gospodin uzeo za ruku: najprije želja, a zatim odluka. Bez toga ne biste bili ovdje. Važno je to zapamtiti.

Važno je i ono što smo malo prije čuli iz Evanđelja: “Kome je mnogo dano, od njega će se mnogo tražiti; kome je mnogo povjereno, od njega će se još više tražiti.” Isus to govori svojim najbližim učenicima, onima koji su bili najviše s Njim. I mi smo primili puno toga na putu koji smo dosad prošli, bili smo s Isusom i s Crkvom, a iako je Crkva zajednica s ljudskim ograničenjima, puno smo primili. Zato Isus očekuje puno od nas. To je znak povjerenja, prijateljstva. Očekuje puno jer nas poznaje i zna da možemo!

Isus je došao donijeti vatru: vatru Božje ljubavi na zemlju i vatru želje u našim srcima. Na neki način, Isus nam oduzima mir, ako mir shvaćamo kao tromu tišinu. Ali, to nije pravi mir. Ponekad bismo htjeli biti “ostavljeni na miru”, da nas nitko ne uznemirava, da drugi više ne postoje. To nije Božji mir. Mir koji Isus donosi je poput vatre i traži puno od nas. Traži, prije svega, da zauzmemo stav. Pred nepravdama, nejednakostima, tamo gdje se gazi ljudsko dostojanstvo, gdje se slabima oduzima riječ: zauzeti stav. Nadati se znači zauzeti stav. Nadati se znači u srcu shvatiti i djelima pokazati da stvari ne smiju ostati kakve jesu. I to je dobra vatra Evanđelja.

Želim spomenuti jednu malu veliku Amerikanku, Dorothy Day, koja je živjela u prošlom stoljeću. Imala je vatru u sebi. Dorothy Day zauzela je stav. Vidjela je da model razvoja njezine zemlje ne stvara jednake prilike za sve, shvatila je da je san za previše ljudi postao noćna mora, da se kao kršćanka mora uključiti s radnicima, migrantima, odbačenima od ekonomije koja ubija. Pisala je i služila: važno je povezati um, srce i ruke. To je zauzeti stav. Pisala je kao novinarka, dakle mislila je i poticala druge na razmišljanje. Pisati je važno. I čitati, danas više nego ikad. A Dorothy je i služila obroke, davala odjeću, oblačila se i jela kao oni kojima je služila: povezivala um, srce i ruke. Na taj način nadati se znači zauzeti stav.

Dorothy Day uključila je tisuće ljudi. Otvarali su kuće u mnogim gradovima, u mnogim četvrtima: ne velike centre usluga, nego mjesta ljubavi i pravde gdje se ljudi zovu po imenu, upoznaju jedan po jedan i pretvaraju ogorčenost u zajedništvo i djelovanje. Takvi su mirotvorci: zauzimaju stav i snose posljedice, ali idu naprijed. Nadati se znači zauzeti stav, kao Isus, s Isusom. Njegova je vatra naša vatra. Neka je Jubilej rasplamsa u nama i u cijeloj Crkvi!